

Werk

Label: Table of literature references

Jahr: 1960

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0085|log142

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Nechť $x_{\iota_x} = t_x + a_0$. Ukážeme, že $\mathfrak{M} \neq M + \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$. Je totiž $\text{card } \bigcup_{\iota < \nu} A_{\iota_x} \cup \{a_0\} < \text{card } M$. Existuje tedy a_{ι_μ} non $\in \bigcup_{\iota < \nu} A_{\iota_x} \cup \{a_0\}$. Protože

$$x \in M + \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\} \Rightarrow x = a + x_{\iota_x} - a_0$$

pro jisté ι_x a $a \in M$, platí $2a_{\iota_\mu}$ non $\in M + \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$. Jinak by totiž bylo $2a_{\iota_\mu} = a + x_{\iota_x} - a_0$, tedy $x_{\iota_x} = a_0 - a - 2a_{\iota_\mu}$, odkud $a_{\iota_\mu} \in A_{\iota_x}$, což je spor s volbou a_{ι_μ} .

Nechť ν_1 je první index, pro nějž platí x_{ν_1} non $\in M + \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$ (je $\nu_1 \geq \nu$), nechť a_{ι_ν} non $\in \bigcup_{\iota < \nu} A_{\iota_x} \cup \{a_0\} \cup A_{\nu_1}$. Položme $t_\nu = x_{\nu_1} - a_{\iota_\nu}$. Zřejmě platí $t_\nu \in \mathfrak{M}$ a $x_\nu \in M + \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$. Ukážeme, že $M \perp \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$. Připusťme, že $a_\mu + t_\nu = a_\lambda + t_x$ pro $x < \nu$. Potom $a_\mu + x_{\nu_1} - a_{\iota_\nu} = a_\lambda + x_{\iota_x} - a_0$ a tedy $a_{\iota_\nu} = a_\mu + x_{\nu_1} - a_\lambda - x_{\iota_x} + a_0$. Kdyby $a_\mu = a_{\iota_\nu}$, potom by bylo $x_{\nu_1} = a_\lambda + t_x$, což je spor s volbou x_{ν_1} . Tedy $\iota_\nu \neq \mu$ a $a_{\iota_\nu} \in A_{\nu_1} \cup A_{\iota_x} \cup \{a_0\}$, což je opět spor z volbou a_{ι_ν} . Tedy $M \perp \bigcup_{\iota < \nu} \{t_\iota\}$. Tím je hledaná transfinitní posloupnost sestrojena.

Důkaz tvrzení, že M je faktor, je týž, jako v odstavci I.

Poznámka. V článku [3] bylo dokázáno, že množina $\{0, 1, \alpha\}$, kde α je iracionální číslo, je faktorem grupy reálných čísel ve smyslu Hajósově. Toto tvrzení plyne ihned z naší věty, neboť pro iracionální číslo ε , nezávislé racionalně na α , je $\{\varepsilon, 1 + \varepsilon, \alpha + \varepsilon\}$ nezávislou množinou v množině reálných čísel, tedy faktorem. Tvrzení pak plyne z toho, že je-li A faktorem \mathfrak{G} a $a \in \mathfrak{G}$, je též $A + \{a\}$ faktorem \mathfrak{G} .

Literatura

- [1] A. Г. Курош, Теория групп. Москва, 1953.
- [2] G. Hajós: Sur la factorisation des groupes abéliens. Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, 74 (1949), 157—162.
- [3] K. Koučský a M. Sekanina: Rozklad přímky na shodné trojbodové množiny. Časopis pro pěstování matematiky, 83 (1958), 317—326.